

(saavel det i Skolen som det i Hjemmet) samt de hygiejniske Forhold, hvorunder Elever arbejder, og paa den anden Side de Sygdomme og Svagheder, der faa almindeligt træffes hos de paagaeldende Børn. I Overensstemmelse hermed har han udtalt den Mening, at det er paa høie Tid, at Autoriteternes Opmærksomhed henledes paa Sagen, for at de paa pegede Mangler og Feil kunne blive afhjulpne og deres uheldige Virkninger forebyggede.

Skjøndt Selskabet tilfulde anerkender det Fortjenstlige ved Dr. Kommunelæge Hertel's betydningsfulde Arbejde, vover det dog ikke herpaa alene at begrunde en bestemt Dom om Rigtigheden af Forfatterens Slutninger. Dertil er nemlig det Materiale, der afgiver Grundlaget for disse Slutninger, dels ikke stort og flersidigt nok, dels samlet indenfor altfor snævre Tidsgrenser. Paa den anden Side indeholder dette Arbejde efter Selskabets Mening den alvorligste Opfordring til en saa alsidig og indgaaende Undersøgelse som muligt af alle de Forhold, der kunne tjene til at belyse og afgive et betryggende Grundlag for den rette Vurdering af denne for Almenvellet saa vigtige Sag.

At en enkelt Mand, selv om han dertil ubrustes med fornøden Myndighed af Stat og Kommune, ikke vil være en saadan Opgave voksen, turde af nærliggende Grunde være indlysende.

Derfor tillader Selskabet sig erbødigt at andrage om, at det høie Ministerium vilde tage denne Sag i sin Haand og ved Nedsættelse af en i Hovedsagen af Skolemænd og Læger sammensat Kommission træffe virksomme Foranstaltninger saavel til Oplysning om mulige sanitære Misligheder og Mangler i Ordningen af Skolevæsenet som til saadannes fremtidige Forebyggelse."

Paa det medicinske Selskabs Vegne

erbødigt

Solmer,

p. t. Formand.

C. Krebs.

Bilag 2.

Et Ministertet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ligesom Spørgsmaalet om, hvorvidt Eleverne i vor Tids Skoler blive overbeholdt med Lærestof til Stade baade for deres fysiske og intellektuelle Udvikling, i Livens Løb har affødt en Mængde Indlæg fra Skolemænd saavel i Bogverdenen som i Dagspressen, saaledes har det noget yngre Spørgsmaal om Skolehygieinen i dens Helhed, der er reist af Læger, heller ikke kunnet andet end vække Opmærksomhed i Skolemændenes Kreds.

Efter at ansete Hygieinikere med stor Vægt have fremsat Paastand om, at Skolebørnenes Sundhedstilstand frembyder Forhold, der i høi Grad maa vække Betyrning, har ogsaa det pædagogiske Selskab i Kjøbenhavn beskæftiget sig med denne Sag. Den almindelige Mening i Lærerstanden er utvivlsomt, baade at der i de høiere Skoler finder en delvis Overbeholdelse Sted, og at de hygiejniske Forhold, hvorunder Eleverne arbejder, paa mangfoldige Steder lade saare Meget tilbage at ønske, og man har derfor kun med Glæde kunnet se de Skridt, som det medicinske Selskab i Kjøbenhavn ved sit Andragende af 11te November 1881 har gjort hos Undervisningsministeriet for at fremkalde praktiske Forholdsregler til Sagens fuldstændige Belysning. Men særlig bør det betones, at de skadelige Forhold, der virke ind paa Børnenes Sundhedstilstand, saasom for ringe Luftmængde, slet Ventilation, daarlig Belysning og ubequemme Siddepladser, sikkert forekomme i langt større Maal i de lavere end i de høiere Privatskoler, hvormed Kommunelæge Hertel's Skrift, til hvilket det medicinske Selskab med fuld Føie har henvist, alene beskæftiger sig.

Da alle Forsøg af Enkeltmand paa at belyse disse Forhold ifølge Sagens Natur ville blive mere eller mindre ufuldstændige, og alle private Skridt i denne Retning paa mange Steder ville støde paa uovervindelige Vanstueligheder, som en officiel Kommission af Sagkyndige ikke vil møde, kan det pædagogiske Selskab derfor, i Følelsen af den store Betydning, som den